

Ακροθιγώς Αυτός Ο τόπος μικρός ο μ

Μια σύγχρονη ροτόντα
ανοιχτής μνήμης

Να 'χει, λέει, μόλις μπει ο Δεκαπενταύγουστος, πρώτη Κυριακή του, να 'ναι δειλινό, ένα δειλινό που μυρίζει μάραθο, και να 'σαι εκεί, κατά Επισκοπή Κισάμου, μεριά, στη

Ροτόντα του Μιχαήλ Αρχαγγέλου. Εκεί όπου οι πέτρες των προγόνων μαρτυρούν τη συνέχεια αυτού του τόπου, κι όπου τα παλαιά κυπαρίσσια έχουν πολλά να σου διηγηθούν. Κι ενώ τα τζιτζίκια θα κανοναρχούνε τον Παρακλητικό Κανόνα στη Μεγάλη Μητέρα, την Τιμωτέρα των Χερουβίμ, εσύ ν' ακούς το γέροντα Ειρηναίο, τον καλό παππού "με το σιρόκο στη γενιάδα" (κατά Καρούζον), ανάλαφρο από το βάρος της σοφίας, να προσεύχεται υπέρ των καλλιεργούντων και προσφερόντων τους καρπούς της γής σε καιρούς ειρηνικούς.

Τίποτα άλλο από το να ακούς σαν ελάχιστο μέλος ενός σώματος που αποτελείται από πολλούς ανθρώπους και ως πρόσωπο ξεχωριστό που έχει πάνω του αποτυπωμένο το πρότυπο κάλλος.

Μέχρι που όλα, μα όλα, και ο ήλιος που δύει και το φεγγάρι που έρχεται και η μυρωδιά του μάραθου και η γεύση της "αρχαίας σκουριάς" απ' τα γύρω

χαλάσματα, να γίνουν ένα: Μια σύγχρονη ροτόντα ανοιχτής μνήμης, καταφυγή και παραμυθία σε καιρούς δύσκολους....

Αγαθάγγελος Ξηρουχάκης

Το όνομα του δε λέει τίποτα ή σχεδόν τίποτα σ' όσους δεν τον γνώρισαν, σ' όσους δεν τον πρόλαβαν, δηλαδή στους περισσότερους από μας. Κι όμως ο Αγαθάγγελος Ξηρουχάκης, που, για είκοσι και πλέον χρόνια, ήταν επίσκοπος Κυδωνίας και Αποκορώνου, και μάλιστα σε καιρούς ιδιαίτερα χαλεπούς, υπήρξε "μια φωτεινή εθνική, ηθική και πνευματική μορφή" του τόπου μας που "επί 89 έτη περιέφεραν υπερήφανον την σημαίαν των ευγενεστέρων ιδεωδών από τα πολεμικά πεδία εις τα πνευματικά", όπως έγραψε η εφημερίδα "Παρατηρητής", στις 26 Φεβρουαρίου 1958, ημέρα του θανάτου του.

Μια ματιά στο πολύ κατατοπιστικό, οχτασέλιδο (!) και πυκνογραμμένο πρόγραμμα, που ήδη κυκλοφορήθηκε, με αφορμή την αφιερωμένη σ' αυτόν εκδήλωση, την οποία οργανώνουν η Ιερά Μητρόπολις Κυδωνίας και Αποκορώνου, το Κοινωνικό Ιδρυμα "Αγία Σοφία", η Κοινότητα Σελίων Αποκορώνου και ο Σύλλογος Σούρης, Σελίων - Λικοτιναράς Αττικής, το Σάββατο 8 Αυγούστου στις 5.30 το απόγευμα, στη Σούρη, επιβεβαιώνει τα παραπάνω γραφέντα. Περισσότερα το σουρούπολο του Σάββατου στη Σούρη, "της ερημίας και της ηρεμίας", όπως και πέρουσι τέτοιοι καιροί γράψαμε, όπου ο αρχιεπίσκοπος Κρήτης Τιμόθεος Παπουτσάκης, ο μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίος Γαλανάκης και ο μητροπολίτης Κυδωνίας και Αποκορώνου Ειρηναίος Αθανασιάδης, θα μιλήσουν για την εκκλησιαστική πνευματική και πατριωτική προσφορά του επισκόπου Αγαθάγγελου Ξηρουχάκη...

Α ν ήμουν υποχρεωμένος να δω την κεντρική ιδέα της εκδήλωσης, που έγινε την Τετάρτη, 29 Ιουλίου, στο Ξενία, και όπου η νομάρχης Χανίων Αλέκα Μεσαρχάκη, παρουσίασε το θεατρικό έργο του Χάρη Μεσαρχάκη, θα την έβραχα στη μαντινάδα:

Στις χαλασμένες τις φολιές
πάνω κεληδούνε
γι' αυτό ζηλεύω τα πουλιά
κι όχι γιατί πετούνε.

Κι αυτό γιατί η συγκεκριμένη μαντινάδα, που ειπώθηκε από την κ. Μεσαρχάκη σε μια αποστροφή της ομιλίας της, υποδηλώνει την ελπίδα, έτσι όπως αυτή διαχύθηκε στην παρουσίαση του έργου του συγγραφέα από τον Ταυρωνίτη. Την ελπίδα που μοιάζει με το μυρωδάτο κρινάκι έτσι όπως μαρτυρεί την ομορφιά του, δίχως νερό, στην παραλία τον

Γράφει ο
ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ

πνευματικούς ανθρώπους του τόπου μας, που έκαναν ιδιαίτερα αισθητή την παρουσία τους. Μέσα στον κόσμο κι ο μητροπολίτης Λάμπης κ. Ειρηναίος Μεσαρχάκης, που γεννήθηκε στη Σπηλιά (Κισάμου) κι έχει έδρα το Σπήλι (Αγίου Βασιλείου).

Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΤΗ...

Η ατμόσφαιρα ήταν βέβαια εξαρχής ιδιαίτερα φιλική, σχεδόν οικογενειακή, μα και συγκινησιακά φορτισμένη. Το γεγονός ότι η δασκάλα θα μιλούσε για τον πριν 25 χρόνια μαθητή της, που έγινε θεατρικός συγγραφέας, δρῖσκοντας έτσι το δρόμο του, και το επιπρόσθετο στοιχείο ότι η δασκάλα, εάν και νομάρχης, θα έπρεπε να μιλήσει ως φιλόλογος ήταν από μόνο τους ικανά να δημιουργήσουν συγκίνηση. Συγκίνηση εξ' αντανάκλασης αλλά και συγκίνηση πηγαία, μα που δεν ήταν λίγοι αυτοί που υπήρξαν μαθητές της Αλέκας. Αυτά για τους του ακροατηρίου, γιατί για την ομιλήτρια, τα

παραπάνω εκτός από συγκίνηση δημιουργούσαν και αμηχανία. Μια αμηχανία εκδήλη, στην αρχή, που χάθηκε στα δυο-τρία πρώτα λεπτά της ομιλίας. Ήταν η στιγμή κατά την οποία η δασκάλα που άρχισε να μιλά για το μαθητή της χαρακτηρίζοντάς τον "παιδί της απολυτότητας", θυμήθηκε ένα τηλεγράφημα που της έστειλε μια 21 τ' Απρίλη, εν μέσω της χουντικής νύχτας. Ένα τηλεγράφημα που μιλούσε για λευτεριά... Υστερα απ' αυτό η νομάρχης έγινε μόνο

Ο συγγραφέας Χάρης Μεσαρχάκης, μεταξύ της συγγραφέα Δ. Σπίθα-Πιμπλή, της Νομάρχου και του σεβ. μητροπολίτη Λάμπης και Σφακίων κ. Ειρηναίου Μεσαρχάκη

Αλέκα. Ο λόγος της άλλοτε λυρικός, τρυφερός και ντελικάτος, κάποτε οξύς, τσεκουροτάτος και ευθύς, αγαπητικός και